

1983

Ruud I Kleinschiphorst

Bezige handen en een gitaar:
Ruud I ten voeten uit

Ruuds herinneringen

Laat ik beginnen met te zeggen, dat mijn hele prinschap zowel in de voorbereiding als in het prinsjaar zelf alsook de tijd daarna voor mij alleen maar mooie herinneringen inhoudt. Als ik er dan toch een paar moet uitlichten, dan is dat ongetwijfeld de verbazing die mijn kinderen (omdat ze van niets wisten) uitspraken op het moment dat ik in De Vereeniging te voorschijn kwam: 'Dat is onze papa'!! Vervolgens de geweldige ontvangst, die mij bij de cv De Slurfers door mijn familieband The Lucky Scouts werd gegeven, waar zij allen in smoking met een sjerp opstonden met de tekst Mien Bruur, Mien Swager en ik een sjerp omkreeg met de tekst 'Mien Bruurs en Susse'. Niet te vergeten waren natuurlijk de grandioze ontvangsten bij mijn eigen carnavalsvereniging De Waoterjokers. Zij hebben op alle mogelijke manieren hun trots, dat ik de eerste prins uit de Waoterjokers was, getoond. Zo kan ik nog pagina's lang doorgaan. Tot slot wil ik nog vermelden, dat het prinschap in mijn tijd een vol kalenderjaar duurde. Je had dus een voor- en een naseizoen. In het naseizoen liepen de prins en de pages niet meer in hun officiële outfit, maar droeg de prins een rokkostuum en de pages een sjieke jurk. Dat volledige rokkostuum kreeg ik toegezegd door de firma Enpa bij de receptie in De Vereeniging. Ik heb nu nog bewondering voor de manier waarop deze firma die belofte het gehele naseizoen gestand heeft gedaan.

Grootste knelpunt

Een knelpunt was duidelijk: mijn forse lengte inclusief die van de veren op de prinsensteek, die overal in versieringen en zelfs in ventilatoren bleven hangen. Ik heb heel wat veren versleten. Maar het grootste knelpunt was het honoreren van de vele aanvragen voor een prinsbezoek, 's avonds tijdens het groot carnaval. Het was echt racen door Knotsenburg om overal op tijd te zijn: 's zaterdags vijftien, 's zondags twaalf, 's maandags elf en op dinsdagavond nog eens negen bezoeken. Overdag was het met gemiddeld zes bezoeken wel te doen.

Merkwaardigste voorval

Ik zou de merkwaardigste voorvallen liever toevalligheden willen noemen. Dan was daar allereerst het feit dat Jo Holland, voorzitter van mijn vereniging De Waoterjokers, dit jaar benoemd werd tot Grootste Swerte Schaop. En verder dat gepoogd werd een oude traditie in het leven te roepen namelijk het 'Gansslaon'. Dat initiatief was ooit

Nijmegen beleeft een echt bruggenjaar. De oude brug over het Maas-Waalkanaal bij Neerbosch wordt gesloopt en vervangen door een gloednieuw exemplaar. De spoorbrug over de Waal krijgt een nieuwe boog van maar liefst 235 meter. De tweede stadsbrug leeft in sommige hoofden.

genomen door de Arnhemse Carnavalsvereniging 'De Onganse'. Er moest in de manege van St. Frans geprobeerd worden om al rijdend met een knuppel de kop van een papiermaché gans (die ik zelf overigens gemaakt had) te slaan. Dat won ik natuurlijk omdat deze merkwaardige gewoonte dit keer in Nijmegen plaatsvond. Later heb ik nooit meer iets van deze activiteit vernomen. Beest en traditie zijn gewoon doodgebloed. Jammer.

Ruud I met de overige leden van zijn kabinet: de pages Marina Melsen en Anita Smits Nery en de adjudanten Harry Wolf en Geard Prudon. Chef protocol was Gerrit van de Bovenkamp.

Is er nog leven na het Prinsschap?

Uiteraard: denk maar aan thuisfront en werkkring. Ik begon in 1967 als onderwijzer op de St Willibrordusschool in de Stieltjesstraat. In 1968 verkaste ik naar de Dag Hammarskjölds school in de Aldenhof te Nijmegen. Van 1974 tot 2006 was ik docent beeldende vorming op de Nijmeegse Scholengemeenschap Groenewoud. Met carnaval

Ruud Kleinschiphorst in zijn rol als chef protocol bij Prins Arien I (2005)

vul(de) ik een groot deel van de rest van mijn tijd en leven in drie 'domeinen': om te beginnen C.V. De Waoterjokers, waar ik senator en bestuurslid (1968-1998) en president (1988-1998) was, en vanaf 1999 conventsenator. Het tweede 'domein' is dat van de SOCN, waar ik vanaf 1999 bestuurslid ben. Van 2001 tot en met 2004 mocht ik als chef protocol de Prins van Knotsenburg begeleiden. Na mijn prinsschap werd ik meteen een actief lid van het convent van ex-prinsen, onder meer als lid van de commissie Herenzitting. Die commissie - in 2007 omgevormd tot Stichting Herenzitting Knotsenburg - dien ik sinds 1999 als penningmeester.

Ruud I, een echte Knotsenburger, weet de Arnhemse gans natuurlijk voluit en midscheeps te raken

Prins Ruud I onderscheidt op Plein 1944 met de onmisbare hulp van de Brandweer de Ridder van Knotsenburg

(Een deel van?) Nederland herinnert zich waarschijnlijk het jaar 1983 door de grote demonstraties tegen de plaatsing van kruisraketten bij Woensdrecht. Die gevaarlijke apparaten kwamen er niet, maar premier Lubbers blijft toch nog tien jaar aan het bewind.